

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Rob Vanoudenhoven

tegen

Dag Allemaal, mevrouw Ilse Beyers en de heer Stefan Voet

Met een brief van 4 juni 2013 dienen advocaten Peter Marx en Vicky Van Peteghem namens hun cliënt Rob Vanoudenhoven klacht in tegen Dag Allemaal, hoofdredacteur Ilse Beyers en journalist Stefan Voet. Aanleiding is een artikel in Dag Allemaal van 21 mei 2013 met als titel: "Het stille gevecht van Rob Vanoudenhoven". Hoofdredacteur Ilse Beyers antwoordt hierop met een brief van 22 juli 2013, waarop advocaten Marx en Van Peteghem hebben gerepliceerd met een brief van 13 september 2013.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 4 december 2013. Rob Vanoudenhoven was hierop aanwezig samen met zijn advocaat Peter Marx. Namens Dag Allemaal, hoofdredacteur Ilse Beyers en journalist Stefan Voet verscheen advocaat Geert Glas.

DE FEITEN

Klager is een bekende radio- en televisiepersoonlijkheid, die zowel op VRT als op VTM verscheidene programma's heeft gepresenteerd of eraan heeft meegewerkt. Op 13 mei 2013 wordt hij gecontacteerd door journalist Stefan Voet, die hem om een interview vraagt over zijn huwelijks- en gezondheidsproblemen. Klager bevestigt in dat telefoongesprek dat hij kampt met een burn out, maar geeft eveneens te kennen dat hij hierover geen interview wil geven. Op 16 mei deelt advocaat Marx in een fax en een mail aan Dag Allemaal mee dat klager 'onder geen enkel beding wenst dat er bericht wordt over zijn privéleven en dat hij hieromtrent ook geen interview wenst te geven.' In het nummer van 21 mei 2013 publiceert Dag Allemaal een uitgebreid artikel over de psychische problemen van klager. Dat artikel wordt op de voorpagina van het magazine aangekondigd met een coverfoto van klager en de titel 'Rob Vanoudenhoven vecht tegen psychische problemen'.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager voert aan dat hij op 13 mei 2013 is opgebeld door journalist Stefan Voet, die hem wou interviewen over zijn huwelijks- en gezondheidsproblemen. Klager heeft daarop ontkend dat hij huwelijksproblemen heeft. Voorts heeft klager off the record bevestigd dat hij kampte met een burn out, maar voegde er meteen aan toe dat hij nog niet klaar was om daarover te praten en dat hij niet wilde dat daarover bericht werd. Omdat klager vreesde dat Dag Allemaal zich niet aan die afspraak zou houden, heeft hij contact opgenomen met zijn advocaat. Die heeft op 16 mei om 16.52 uur een fax gestuurd naar de redactie, en om 18.15 uur een mail, waarin hij bevestigde dat klager niet wenste dat er bericht werd over zijn privéleven. Op die fax en die mail is geen antwoord gekomen van Dag Allemaal. In het daaropvolgende nummer van Dag Allemaal is daarentegen een groot coververhaal gepubliceerd over klager. Daarin wordt uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van klager, met onder meer oudere citaten van

hemzelf en getuigenissen van andere mensen die psychische problemen hebben gehad. Klager voert aan dat hij voordien slechts zeer uitzonderlijk met privéaangelegenheden naar buiten is gekomen, zoals met een interview over zijn dochter dat hij in juni 2012 gegeven heeft met de bedoeling om een VZW te steunen die het opneemt voor mensen met een beperking. Hij tilt dan ook zwaar aan het artikel, dat hem persoonlijk, in zijn omgeving en ook professioneel, veel problemen heeft bezorgd. Door klager prominent op de cover te plaatsen boven een citaat wordt bovendien de indruk gewekt dat hij zelf het weekblad uitgebreid te woord heeft gestaan, wat niet overeenstemt met de werkelijkheid. Klager vindt het artikel daarom een zware inbreuk op zijn privéleven en zijn menselijke waardigheid. Het blad heeft tegen zijn wil in uitgebreid bericht over zijn gezondheid, en heeft dat op onrespectvolle wijze gedaan, met uitdrukkingen zoals ‘zijn demonen’ en ‘de door psychische problemen verteerde televisiemaker’.

Dag Allemaal betoogt dat klager in het telefoongesprek van 13 mei mogelijke huwelijksproblemen heeft ontkend en ook duidelijk heeft gemaakt dat niet wou dat erover werd bericht. Toen het over zijn gezondheidstoestand ging, heeft klager bevestigd dat hij een burn out heeft gehad en zei hij dat hij niet klaar was om daarover een interview te geven. De journalist heeft daaruit opgemaakt dat klager er geen moeite mee had dat er wel een artikel kon verschijnen over zijn gezondheid. Dag Allemaal heeft zich dan ook aan de afspraak gehouden en heeft consequent niet bericht over het huwelijk van klager. Het magazine heeft alleen diens gezondheid besproken in een artikel waarin oudere citaten van klager werden verwerkt, die overigens in de tijd gesitueerd werden, en met uitspraken van andere getuigen en een deskundige. De problematiek van burn out is in het artikel behandeld op een menselijke en respectvolle manier. De mail die de advocaat van klager in de avond van 16 mei heeft gestuurd, heeft de journalist pas bereikt de dag nadien om 10.30 uur. Op dat ogenblik was het onmogelijk om het nummer en de cover van het weekblad, dat diezelfde avond in druk ging, nog fundamenteel aan te passen. Het was misschien correcter geweest om die mail te beantwoorden, maar dat dit niet is gebeurd kan moeilijk als een beroepsethische fout worden aangemerkt. Dag Allemaal blijft er daarom bij dat de afspraken die tijdens het telefoongesprek met klager zijn gemaakt, gerespecteerd werden en is van mening dat de klacht ongegrond moet worden bevonden.

BESLISSING

Partijen zijn het niet eens over wat er in het telefoongesprek van 13 mei 2013 exact werd afgesproken. Enerzijds heeft klager eventuele huwelijksproblemen ontkend en gevraagd dat er niet zou over worden bericht. Dag Allemaal heeft dat ook niet gedaan. Anderzijds voert klager aan dat hij erkende een burn out te hebben gehad maar dat hij ook duidelijk aangaf niet te willen dat er over zijn gezondheid zou worden geschreven, terwijl Dag Allemaal beweert dat klager enkel heeft gezegd nog niet klaar te zijn voor een interview hierover. Dag Allemaal heeft daaruit afgeleid dat klager mogelijk geen bezwaar zou hebben tegen een eigen artikel en heeft dan ook een artikel gepubliceerd.

Wat er ook van zij, enkele dagen na het telefoongesprek heeft de advocaat van klager een fax en een mail gestuurd naar Dag Allemaal, waarin hij zonder veel interpretatiemogelijkheid mededeelde dat klager ‘onder geen enkel beding wenst dat er bericht wordt over zijn privéleven.’ De fax is verstuurd op 16 mei om 16.52 uur, en de mail om 18.15 uur, zodat er nog tijd bleef om in te grijpen. Dat de inhoud van de mail de journalist pas de dag nadien om 10.30 uur heeft bereikt, kan klager niet worden aangerekend. Vast staat dat noch de redactie, noch de journalist, op de fax en de mail hebben gereageerd, zodat klager ervan kon uitgaan dat zij kennis hadden gekregen van de inhoud en er geen bezwaar tegen hadden.

Artikel 21 van de journalistieke Code bepaalt: *‘De journalist maakt met bronnen of andere gesprekspartners geen afspraken die zijn onafhankelijkheid in het gedrang brengen. Maar gemaakte afspraken moeten wel worden nageleefd (...). Precies om die reden moeten afspraken ook duidelijk of ondubbelzinnig zijn.’*

Voor zover de afspraken die tijdens het telefoongesprek van 13 mei tussen klager en de journalist werden gemaakt onduidelijk waren, werd er duidelijkheid verschaft door de fax en de mail van de advocaat van klager van 16 mei, fax en mail die door Dag Allemaal niet werden tegengesproken. Dag Allemaal had zich er dan ook aan moeten houden, gelet op de privacygevoelige aard van de informatie, die betrekking heeft op de gezondheid van klager. Ook het feit dat klager zich in het verleden enkele keren over privéaangelegenheden heeft uitgelaten, kon in deze context geen reden zijn om zijn uitdrukkelijke vraag te negeren, ook rekening gehouden met het feit dat klager reeds tijdens het telefoongesprek met de journalist had aangegeven er ‘nog niet klaar’ voor te zijn. Het artikel in Dag Allemaal maakt dan ook een inbreuk uit op het privéleven en de menselijke waardigheid van klager (Artikel 23: *‘De journalist respecteert het privéleven van personen en tast het niet verder aan dan noodzakelijk in het belang van de berichtgeving.’* Artikel 24: *‘De journalist respecteert de menselijke waardigheid en tast ze niet verder aan dan noodzakelijk in het maatschappelijk belang van de berichtgeving.’*).

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond.

Brussel, 9 januari 2014